Dosarul nr.4r-3704/26
Nr. PIGD 4-24148632-02-4r-24072026
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Veaceslav Cernalev

D E C I Z I E

19 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Eugeniu Beșelea
Judecătorii: Adrian Clevada
Andrei Mocanu

judecînd în ordine de recurs, recursul contravenientului Canișcev Victor declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestaţia cet. Canişcev Victor, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177 din 28 august 2024, încheiat de către Direcţia de Poliţie a mun. Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei, în baza art. 242 alin. (2), şi art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 24 iulie 2026-19 noiembrie 2026.

A C O N S T A T A T:

1. La 28 august 2024, agentul constatator din cadrul Direcţiei de Poliţie a mun. Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei, Roşca Ruslan, a întocmit un proces- verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177, prin care cet. Canişcev Victor a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravenţional, şi cu amendă în mărime de 70 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3500 lei, în baza art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, stabilindu-1 definitiv, pentru concurs de contravenţii, sancţiunea principală sub formă de amendă în mărime de 100 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 5000 (cinci mii) lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 12 august 2024, ora 17:18 min., conducând automobilul de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare „*****”, în mun. Chişinău, pe bd. Dacia (Viaduct), a accidentat autocarul de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare „*****”, condus

de către Tarîţă Anatolie, după care pînă la ziua de azi se eschivează, ignorând prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b) şi g), şi art. 39 din Regulamentul circulaţiei rutiere.

2. Subsecvent, contravenientul Canişcev Victor a depus o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177 din 28 august 2024 şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, solicitând anularea anularea acestuia şi încetarea procesului contravenţional.
3. În motivarea contestaţiei, autorul acesteia a invocat că, potrivit recipisei anexate la dosar, şi-a asumat şi-a asumat cheltuielile pentru reparaţia mijlocului de transport, însă victima solicită o sumă exagerată.
4. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 28 mai 2025, a fost admisă contestaţia înaintată de către Canişcev Victor şi s-a declarat nul procesul- verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177 din 28 august 2024 întocmit de agentul constatator Roşca Ruslan şi a deciziei de sancţionare în baza art. art. 242 alin. (2), şi art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional, pe motivul neconsemnării în procesul verbal cu privire la contravenţie a datelor şi faptelor indicate la art. 443 Cod contravenţional.
5. Iar, prin Decizia Colegiului penal la Curţii de Apel Centru din 05 decembrie 2025, a fost admis recursul declarat de către agentul constatator Roşca Ruslan, casată hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 28 mai 2025, şi remisă cauza la rejudecare în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată.
6. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2026, s-a respins ca neîntemeiată contestaţia cet. Canişcev Victor, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177 din 28 august 2024, încheiat de către Direcţia de Poliţie a mun. Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei, în baza art. 242 alin. (2), şi art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.
7. Nefiind de acord cu hotărîrea, contravenientul Canișcev Victor a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a declara nul procesul verbal cu privire la contravenție.
8. În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond a reținut în mod eronat că sesizarea privind producerea accidentului rutier ar fi fost depusă de către Tarîța Anatolie, în timp ce din materialele cauzei rezultă că sesizarea adresată organului de poliție a fost depusă de către Tarîța Igor, administratorul „Inedit Trans Auto” SRL. În opinia recurentului, această neconcordanță denotă aprecierea eronată a probatoriului și stabilirea incorectă a situației de fapt.

9. Totodată, recurentul susține că instanța de fond a concluzionat nejustificat că acesta s-ar fi eschivat de la locul producerii accidentului rutier, fără a analiza în ansamblu probele administrate. În acest sens, menționează că imediat după producerea accidentului, participanții au convenit asupra soluționării amiabile a litigiului, fără solicitarea intervenției poliției, fiind întocmită o recipisă prin care recurentul și-a asumat obligația de reparare a prejudiciului material. Ulterior, acesta ar fi achitat suma de 10.000 de lei cu titlu de despăgubire, după care actul de identitate i-a fost restituit.
10. Recurentul consideră că aceste circumstanțe demonstrează lipsa intenției de a se sustrage de la răspundere și confirmă conduita sa orientată spre repararea prejudiciului și soluționarea amiabilă a conflictului.
11. De asemenea, invocă faptul că la materialele cauzei au fost anexate fotografii efectuate imediat după producerea accidentului rutier, care confirmă atât prezența sa în apropierea locului accidentului, cât și prezența automobilului implicat. Susține că instanța de fond nu a efectuat o analiză efectivă a acestor mijloace de probă și nu a motivat în mod corespunzător înlăturarea lor sau acordarea unei valori probatorii inferioare în raport cu celelalte probe administrate.
12. Recurentul susține că la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 august 2024 a fost anexat tabelul fotografic AR-12684, datat cu 15 august 2024, care conține fotografii prezentate de partea pretins vătămată. Consideră că această neconcordanță cronologică impunea verificarea modului de obținere și administrare a materialelor fotografice, însă instanța de fond nu a examinat aceste împrejurări. Faptul că nota telefonică întocmită de agentul constatator la 20 august 2024 consemnează doar efectuarea unui apel telefonic pentru prezentarea sa la data de 21 august 2024, fără indicarea orei prezentării și fără existența vreunui înscris care să confirme refuzul său de a se prezenta ori imposibilitatea audierii. Cu toate acestea, ulterior a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în lipsa sa, fapt care, în opinia recurentului, contravine garanțiilor procedurale privind dreptul la apărare și respectarea procedurii de citare.
13. Totodată, recurentul susține că procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 august 2024 este afectat de vicii procedurale esențiale, întrucât nu conține motivele concrete pentru care a fost întocmit în lipsa sa, nu indică dacă acesta a refuzat semnarea actului, dacă nu a fost găsit ori dacă nu s-a prezentat în urma unei citări legale. De asemenea, menționează că martorul asistent a fost identificat exclusiv prin nume și prenume, fără alte date care să permită verificarea identității și independenței sale, ceea ce, în opinia recurentului, pune la îndoială respectarea garanțiilor procedurale la întocmirea actului de constatare.

14. De asemenea, recurentul consideră că instanța de fond a încălcat principiul prezumției de nevinovăție, întrucât concluzia referitoare la pretinsa părăsire a locului accidentului rutier a fost formulată în baza unor presupuneri, fără administrarea unor probe legale, suficiente și concludente care să demonstreze vinovăția sa, astfel cum prevăd art. 375 alin. (1) și (3) din Codul contravențional.
15. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul contravenientului Canișcev Victor urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2026, urmînd a fi menținută.
16. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
17. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
18. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.
19. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.

20. Colegiul constată că la 28 august 2024, agentul constatator din cadrul Direcţiei de Poliţie a mun. Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei, Roşca Ruslan, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177, prin care cet. Canişcev Victor a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravenţional, şi cu amendă în mărime de 70 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3500 lei, în baza art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, stabilindu-l definitiv, pentru concurs de contravenţii, sancţiunea principală sub formă de amendă în mărime de 100 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 5000 (cinci mii) lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 12 august 2024, ora 17:18 min., conducând automobilul de model „Toyota" cu numărul de înmatriculare „*****", în mun. Chişinău, pe bd. Dacia (Viaduct), a accidentat autocarul de model „Mercedes", cu numărul de înmatriculare „*****", condus de către Tarîţă Anatolie, care, până la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, sa eschivat, ignorând prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b) şi g), şi art. 39 din Regulamentul circulaţiei rutiere.
21. Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
22. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
23. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
24. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la

constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.

25. Iar, potrivit art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.
26. Art. 101 alin. (l)-(4) din Codul de procedură penală pledează că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
27. Potrivit art. 242 alin. (2) din Cod contravenţional, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri, se sancţionează cu amendă de la 24 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.
28. Conform art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecinţele prevăzute la art.242 alin.(2), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepţia accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule, se sancţionează cu amendă de la 50 la 100 de unităţi convenţionale sau cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 1 la 2 ani,

sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de la 10 la 15 zile.

29. Conform pct. 39 alin. 1) din Regulamentul circulaţiei rutiere adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic”, dar şi pct. 12 alin. (1) lit. b) şi g) din acelaşi regulament, care prevede că, „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: b) să nu schimbe poziţia vehiculului şi a obiectelor de pe partea carosabilă provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepţia cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) şi d) din prezentul punct; g) să anunţe despre accident poliţia şi să rămînă pe loc pînă la sosirea poliţiştilor”.
30. La caz, Colegiul nu va reține alegațiile recurentului, or acestea poartă un caracter declarativ, atîta timp cît din lucrările dosarului s-a stabilit că la 12 august 2024, ora 17:18 min., făptuitorul Canişcev Victor, conducând mijlocul de transport de model „Toyota” cu numărul de înmatriculare „*****”, în mun. Chişinău, pe bd. Dacia (Viaduct), ignorând prevederile pct. 39 din Regulamentul circulaţiei rutiere, a accidentat autocarul de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare „*****”, condus de către Tarîţa Anatolie, după care pînă la ziua de azi se eschivează, ignorând prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b) şi g) din Regulamentul circulaţiei rutiere.
31. Circumstanțele reținute la paragraful 30 din prezenta decizie sunt confirmate indubitabil prin cererea depusă de către Tarîţă Anatolie referitor la cercetarea accidentului rutier produs la 12 august 2024 (f.d. 7); procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 20.08.2024 (f.d. 9); procesul-verbal de examinare şi verificare a stării tehnice a unităţii de transport din 20.08.2024, împreună cu tabelul fotografic (f.d. 10-12); procesul-verbal de audiere a victimei din 20.08.2024 (f.d. 13); copia recipisei (f.d. 15).
32. În opoziția celor invocate de recurs, Completul notează că Canişcev Victor nu a prezentată nici o probă în susţinerea poziţiei sale de apărare, iar din înscrisurile anexate se atestă cu certitudine încălcarea obligației conducătorul de vehicul, ca înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic, dar şi să nu schimbe poziţia vehiculului şi a obiectelor de pe partea carosabilă provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, şi să anunţe despre accident poliţia şi să rămînă pe loc pînă la sosirea poliţiştilor.
33. Astfel, probele din dosar denotă în afara oricăror dubii că Canişcev Victor, în timpul deplasării la volanul mijlocului de transport de model „Toyota” cu

numărul de înmatriculare „*****”, în mun. Chişinău, pe bd. Dacia (Viaduct), a accidentat autocarul de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare „*****”, condus de către Tarîţă Anatolie, după care pînă la ziua de azi se eschivează ignorând prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b) şi g), şi art. 39 din Regulamentul circulaţiei rutiere.

34. Subsecvent, Colegiul reține că mijloacele de probă urmează a fi apreciate în ansamblul lor, prin prisma pertinenței, concludenței și coroborării reciproce, iar nu izolat, astfel cum sugerează recurentul. În acest context, împrejurarea că procesul-verbal de cercetare a locului accidentului a fost întocmit la 20 august 2024, ulterior producerii evenimentului rutier, nu determină, prin ea însăși, lipsa valorii probatorii a acestuia și nici nu conduce automat la concluzia că situația de fapt a fost stabilită eronat.
35. De asemenea, fotografiile invocate de recurent, care ar confirma prezența sa în apropierea locului accidentului imediat după producerea acestuia, nu sunt, prin ele însele, de natură să infirme concluzia privind părăsirea ulterioară a locului accidentului fără anunțarea organelor de poliție. Or, prezența conducătorului auto la locul impactului pentru o anumită perioadă nu echivalează cu executarea tuturor obligațiilor legale care îi revin în urma producerii accidentului rutier.
36. Totodată, Completul apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia existența unei înțelegeri amiabile între participanții la accidentul rutier, întocmirea unei recipise și asumarea obligației de reparare a prejudiciului material ar demonstra inexistența încălcărilor contravenționale imputate, or obligațiile instituite prin pct. 12 subpct. 1) lit. b) și g) din Regulamentul circulației rutiere au caracter imperativ, fiind destinate asigurării documentării corespunzătoare a accidentelor rutiere, conservării urmelor acestora și stabilirii circumstanțelor în care s-a produs evenimentul rutier. Astfel, faptul că contravenientul ar fi convenit cu celălalt participant la accident asupra reparării prejudiciului și ar fi achitat ulterior o anumită sumă de bani nu înlătură sau exclude obligația respectării RCR.
37. Raportând circumstanţele de fapt stabilite la normele de drept aplicabile cazului, Colegiul reiterează că concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei contravenientului în comiterea încălcărilor expuse în procesul verbal cu privire la contravenție, sunt întemeiate, mai mult, operațiunea de analiză și apreciere a probelor a fost desfășurată cu respectarea prevederilor legale, considerent din care alegațiile recurentului la acest capitol urmează a fi apreciate ca fiind declarative.
38. Subsecvent, Colegiul analizînd proesul verbal cu privire la contravenție prin prisma art. art. 443 și 445 din Codul contravențional, menționează că la adoptarea actului prin care a fost constatată fapta contravențională agentul

constatator nu a admis careva derogări sau omisiuni care ar afecta fondul cauzei și nu ar putea fi înlăturate de instanță, prin urmare, la acest compartiment motive de nulitate lipsesc.

39. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2026.
40. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul contravenientului Canișcev Victor.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestaţia cet. Canişcev Victor, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 468177 din 28 august 2024, încheiat de către Direcţia de Poliţie a mun. Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei, în baza art. 242 alin. (2), şi art. 243 alin. (2) din Codul contravenţional, şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Eugeniu Beșelea

Judecătorii Adrian Clevada

Andrei Mocanu